

Η εορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στη Σελινίτσα Γυθείου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

Στον πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό στο Παρεκκλήσιο των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στη Σελινίτσα Γυθείου που τελέστηκε στις 20 Μαΐου 2026, χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ΄](#) και κήρυξε τον θείο λόγο.

Μαζί του ήσαν οι ιερείς π. Παναγιώτης Κοτσώνης εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης και π. Κωνσταντίνος Μαυρικάκης, πρωτοψάλτης ήταν ο κ. Πέτρος Καλαποθαράκος ως και πολλοί προσκυνητές από Γύθειο και την γειτονική Σκάλα Λακωνίας.

Παραθέτουμε περίληψη του κηρύγματος του Σεβασμιωτάτου: «Τον Μέγα Κωνσταντίνο θα πρέπει να τον θεωρήσουμε στην εποχή του. Όχι με τα σημερινά κριτήρια. Έζησε σε ένα αιώνα φοβερών διωγμών των χριστιανών και ποικίλης κοινωνικής σύγχυσης και αναστάτωσης. Ο Μεγ. Κωνσταντίνος κατ' αρχήν με το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 μ.Χ. (Edictum Mediolani) έδωσε τέλος στις φοβερές διώξεις κατά των χριστιανών και απηγόρευσε την προσκύνηση των ηγεμόνων. Συνεκάλεσε μαζί με τους Πατέρες της Εκκλησίας την σπουδαία Α' Οικουμενική Σύνοδο το 325 μ.Χ. στη Νίκαια της Βιθυνίας, κατά την οποία μάλιστα και ασπάστηκε τα στρεβλωθέντα και πληγέντα μέλη των ομολογητών Πατέρων που υπέστησαν διώξεις.

Κατήργησε τις μονομαχίες που φονεύονταν άνθρωποι. Καθιέρωσε την Κυριακή αργία. Απηγόρευσε τις ανήθικες τελετές των ειδωλολατρών. Εξύψωσε τον θεσμό της οικογένειας. Κατήργησε την αγοραπωλησία των νηπίων. Σταμάτησε τις βάρβαρες ποινές και διευκόλυνε την απελευθέρωση των δούλων. Βοήθησε στην ίδρυση φιλανθρωπικών ιδρυμάτων. Αρχισε την ανοικοδόμηση χριστιανικών ναών. Ενίσχυσε την διάδοση του χριστιανισμού. Συνέδραμε την μητέρα του Αγία Ελένη ώστε να μπορέσει να βρεί τον Τίμιο Σταυρό. Ίδρυσε την νέα πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας, την Νέα Ρώμη, την Κωνσταντινούπολη. Τίμησε τους μάρτυρες χριστιανούς.

Κατά την παράδοση και τις ιστορικές πηγές (Λακτάντιος, Ευσέβιος, Σωκράτης, Σωζομενός, Φιλοστόργιος, Γελάσιος κα) είδε στον ουρανό φωτεινό σημείο σταυρικού σχήματος, τον σταυρό δηλαδή με την επιγραφή «εν τούτω νίκα» και μετά εκ τούτου κατεσκεύασε λάβαρο χριστιανικό, το οποίο και επεκράτησε. Πρέπει δε να υπογραμμισθεί ότι τέτοια έκτακτα συμβάντα δεν είναι καθημερινά. Παρόμοιες θεοσημείες είναι η εμφάνιση Μωϋσή και Ηλία στη Μεταμόρφωση του Χριστού, οι «ανοιγμένοι ουρανοί» κατά το μαρτύριον του αρχιδιακόνου Στεφάνου, η επιστροφή στο Χριστό του Απ. Παύλου στη Δαμασκό κα.

Όσον αφορά την μητέρα του την αγία Ελένη, υπήρξε λίαν ευσεβής γυναίκα, πάντοτε κοντά στον υιόν της και πραγματοποίησε πολλές φιλανθρωπίες και ευεργεσίες για τον λαό. Το σπουδαιότερο γεγονός της ζωής της ήταν ότι μετέβη στους Αγίους Τόπους και με θαυματουργικό τρόπο βρήκε τον Σταυρό του Χριστού. Τμήματα του Τιμίου Ξύλου μετέφερε στη Κύπρο και στη Ρώμη. Επίσης κατασκεύασε πολλούς ιερούς ναούς μεταξύ των οποίων, του Τιμίου Σταυρού στα Ιεροσόλυμα, των Αγίων Αποστόλων στη Κων/λη, της Γεννήσεως του Χριστού στη Βηθλεέμ, την Βασιλική στη Γεθσημανή κα.

Η Εκκλησία τους αγίους αυτούς ονόμασε ισαποστόλους».

Γραφείο Τύπου Ι.Μ. Μάνης

©Γραφείο Τύπου Ι.Μ. Μάνης

